

Sygn. akt II Cz 829/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Gamrat-Kubeczak

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika I. G. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie J. W. z dnia 16 stycznia 2013 r. o oddaleniu wniosku dłużnika o umorzenie postępowania w sprawie Km (...)

z udziałem wierzyciela W. S. i dłużników A. C., E. Ż., M. Ż. i Z. Ż.

na skutek zażalenia dłużnika I. G. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt IX Co 886/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Sławomir Krajewski SSO Dorota Gamrat- Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 829/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił skargę.

Sąd ustalił, iż wniosek o wszczęcie egzekucji w sprawie KM (...) wpłynął do komornika w dniu 07 listopada 2008 r. Jak wynika z załącznika do skargi, postanowieniem z dnia 24 czerwca 2008 r. ustanowiony został dla dłużnika w toczącym się postępowaniu w przedmiocie ubezwłasnowolnienia dłużnika doradca tymczasowy w osobie Z. Ż. w celu reprezentowania uczestnika przed wszelkiego rodzaju urzędami i instytucjami, w tym Urzędem Skarbowym, Urzędem Miasta, komornikiem dla ochrony jego praw i mienia.

Postanowieniem z dnia 08 stycznia 2009 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie I Ns 171/08 orzekł o ubezwłasnowolnieniu całkowitym dłużnika. Dłużnik zmarł w dniu 30 stycznia 2009 r.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2009 r. komornik orzekł o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 819 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 11 października 2010 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie stwierdził, iż spadek po dłużniku nabyli w udziałach po 1/5: córka A. C., córka E. Ż., córka I. G., córka M. Ż. i syn Z. Ż.. Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 03 listopada 2010 r.

W dniu 16 maja 2011 r. wierzyciel wniósł o podjęcie zawieszonoego postępowania. Postanowieniem z dnia 20 maja 2011 r. komornik postanowił podjąć zawieszono postępowanie z udziałem spadkobierców zmarłego.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że skarga jest bezzasadna.

Jak wynika z przedłożonych przez komornika akt sprawy KM (...) egzekucja w tej sprawie przeciwko Z. Ż. została wszczęta na podstawie prawidłowego tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 11 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 84/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 12 maja 2008 r.

Zgodnie z powoływanym przez skarżącą w skardze art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. postępowanie umarza się w całości lub części z urzędu, jeżeli wierzyciel lub dłużnik nie ma zdolności sądowej albo gdy egzekucja ze względu na jej przedmiot lub na osobę dłużnika jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 64 § 1 k.p.c. każda osoba fizyczna i prawna ma zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądowa). Przepis ten definiuje zdolność sądową jako zdolność do występowania w procesie w charakterze strony. Pojęcie zdolności sądowej jest jednak szersze. W doktrynie wskazuje się, że zdolność sądowa jest kwalifikacją podmiotu do występowania w sądowym postępowaniu cywilnym w charakterze strony, interwenienta ubocznego lub uczestnika postępowania nieprocesowego oraz podmiotów postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego, albo - krócej rzecz ujmując - zdolnością do zajmowania pozycji podmiotu postępowania cywilnego

Osoby fizyczne posiadają zdolność sądową w zasadzie od chwili urodzenia do śmierci. Nauka oraz orzecznictwo (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 kwietnia 1966 r., II PR 139/66, OSNCP 1966, nr 9, poz. 158; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 października 1971 r., III CRN 255/71, OSNC 1972, nr 3, poz. 59) przyznaje także w pewnych stosunkach prawnych (np. przepisy art. 927 § 2 w zw. z art. 972, 4461 k.c. oraz art. 75 i 182 k.r.o.) warunkową zdolność prawną dziecku poczętemu (nasciturus), które w procesie cywilnym ma zdolność sądową. Jeśli jednak dziecko poczęte w toku postępowania urodzi się martwe, sąd na podstawie art. 355 k.p.c. postępowanie umorzy.

Sąd wskazał, iż osoba fizyczna nie traci tej zdolności w wyniku orzeczenia jej ubezwłasnowolnienia. Osoba taka jest nadal również podmiotem swych praw i obowiązków, nie może ona jednak rozporządzać tymi prawami, rozporządzać nimi może za taką osobę ustanowiony dla niej kurator.

Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Jak wskazano w postanowieniu z dnia 20 lutego 1972 r., II CZ 120/72, Lex nr 7108, zdolność sądową ma także osoba całkowicie ubezwłasnowolniona. I ta okoliczność decyduje o tym, kogo dotyczy rozstrzygnięcie sporu wszczętego przez opiekuna osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej i w stosunku do kogo jako strony powinno również nastąpić rozstrzygnięcie o kosztach procesu, w którym stroną jest osoba całkowicie ubezwłasnowolniona. Bez znaczenia w rozważanym przedmiocie jest kwestia braku zdolności procesowej (art. 65 k.p.c.) po stronie całkowicie ubezwłasnowolnionej, która może podejmować czynności procesowe tylko przez swego przedstawiciela ustawowego (art. 66 k.p.c.).

Celem instytucji ubezwłasnowolnienia nie jest zwolnienie osoby, której ubezwłasnowolnienie dotyczy, z ciężących na niej obowiązków o charakterze majątkowym, w tym obowiązków względem wierzycieli, którzy wszczęli egzekucję poprzez umorzenie toczących się postępowań egzekucyjnych.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 grudnia 1983 r., I CR 377/83, LEX nr 8582, ubezwłasnowolnienie jest instytucją powołaną w wyłącznym interesie osoby chorej, która z przyczyn określonych w art. 13 § 1 k.c. nie jest w stanie kierować swoim postępowaniem albo z przyczyn określonych w art. 16 § 1 k.c. potrzebuje

pomocy do prowadzenia spraw życia codziennego. Instytucja ubezwłasnowolnienia nie służy dobru wnoszącego o ubezwłasnowolnienie i rodziny tegoż wnoszącego.

Ubezwłasnowolnienie leży w interesie osoby ubezwłasnowolnionej także wtedy, gdy w jego wyniku stworzone zostaną korzystniejsze warunki do uporządkowania stosunków majątkowych tej osoby. Prawa majątkowe osoby ubezwłasnowolnionej mogą być z korzyścią dla niej reprezentowane przez opiekuna prawnego (art. 13 § 2 k.c.), który we wszystkich ważniejszych sprawach dotyczących osoby i majątku podopiecznego musi uzyskiwać zgodę sądu opiekuńczego (art. 156 w zw. z art. 175 k.r.o.) – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 1981 r., II CR 11/81, LEX nr 8308.

Art. 824 § 1 pkt 1 k.p.c. dotyczy braku zdolności sądowej o charakterze pierwotnym, a więc istniejącym w chwili wszczęcia postępowania, i następczym, tj. takim, który powstał w toku (por. W. Broniewicz, *Postępowanie egzekucyjne...*, s. 43). Brak zdolności o charakterze pierwotnym może dotyczyć osób fizycznych i jednostek organizacyjnych niebędących osobami fizycznymi, natomiast brak następczy może dotyczyć tylko tych jednostek. Utrata bytu przez osobę fizyczną w czasie toczącego się postępowania egzekucyjnego nie jest bowiem traktowana jako utrata zdolności sądowej, tak jak w postępowaniu rozpoznawczym, lecz jako śmierć strony, której skutki reguluje art. 819.

Zgodnie z art. 819 § 1 k.p.c. organ egzekucyjny zawiesza postępowanie z urzędu również w razie śmierci wierzyciela lub dłużnika. Postępowanie podejmuje się z udziałem spadkobierców zmarłego.

W razie śmierci dłużnika po wszczęciu egzekucji ustawa nie wymaga nadania klauzuli wykonalności przeciwko spadkobiercy dłużnika. W takim wypadku zgodnie z dyspozycją art. 819 § 1 k.p.c. zawieszona postępowanie egzekucyjne organ egzekucyjny podejmuje z udziałem spadkobiercy dłużnika, tj. po udowodnieniu tego przymiotu prawomocnym postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku.

Odnosząc się do zarzutów skarżącej Sąd I instancji stwierdził, iż okoliczność, że toczyło się postępowanie w przedmiocie ubezwłasnowolnienia dłużnika, okoliczność, iż miał on w tym postępowaniu ustanowionego doradcę tymczasowego, który zresztą jak wynika z treści postanowienia, był ustanowiony do reprezentowania dłużnika m.in. przed komornikiem, jak i nawet okoliczność, że dłużnik został ubezwłasnowolniony, nie spowodowały nieważności postępowania egzekucyjnego, mającej skutkować wedle oczekiwań skarżącej umorzeniem tego postępowania. Dłużnik nie utracił bowiem z tego powodu zdolności sądowej. Utrata tej zdolności przez dłużnika nastąpiła dopiero z chwilą jego śmierci. W tej jednak sytuacji zastosowanie musiał znaleźć art. 819 k.p.c.

Ponadto Sąd zauważył, iż postanowienie w przedmiocie ubezwłasnowolnienia dłużnika zostało wydane w dniu 08 stycznia 2009 r. Na załączonej do skargi kopii tego postanowienia brak stwierdzenia prawomocności, a zatem jeśli postanowienie to nie zostało przez nikogo zaskarżone, uprawomocniło się z dniem 30 stycznia 2009 r. Również w dniu 30 stycznia 2009 r. nastąpiła śmierć dłużnika. Skutki ubezwłasnowolnienia następują z chwilą uprawomocnienia się postanowienia orzekającego ubezwłasnowolnienie. Postanowienie ma charakter konstytutywny. Postanowienie o ubezwłasnowolnieniu nie mogło wyrzucić żadnych skutków dla toczącego się postępowania egzekucyjnego, bowiem uprawomocniło się w tym samym dniu, w którym nastąpiła śmierć dłużnika, a zatem w sprawie zaistniały podstawy do zawieszenia postępowania z powodu śmierci dłużnika, a następnie jego podjęcia z udziałem spadkobierców zgodnie z art. 819 k.p.c.

Skoro zatem ubezwłasnowolnienie dłużnika nie miało znaczenia dla dopuszczalności prowadzenia egzekucji, a dłużnik zmarł po wszczęciu egzekucji, stwierdzić należało, iż kontynuowanie postępowania z udziałem spadkobierców dłużnika, w tym skarżącej, jest dopuszczalne. Tym samym czynność organu egzekucyjnego, polegająca na oddaleniu wniosku skarżącej o umorzenie postępowania egzekucyjnego, była prawidłowa, a co za tym idzie, skargę Sąd Rejonowy uznał za bezzasadną i jako taką oddalił.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł I. G., zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia:

1) art. 819 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i podjęcie postępowania egzekucyjnego z udziałem spadkobierców zmarłego w sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...) zostało wprawdzie wszczęte za życia spadkodawcy Z. Ż., jednakże obarczone jest ono sankcją nieważności, z uwagi na brak zdolności do czynności prawnych, a w konsekwencji brak zdolności sądowej spadkodawcy, wobec którego toczyło się niniejsze postępowanie, który to brak jednocześnie na podstawie art. 70 k.p.c., nie został usunięty, co wywołuje niemożność prowadzenia egzekucji przeciwko spadkobiercom, wobec których nie została nadana przez Sąd klauzula wykonalności;

2) art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i oddalenie wniosku spadkobierczyni I. G. o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt KM (...) w sytuacji, gdy egzekucja w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna, z uwagi na nieważność postępowania wszczętego w stosunku do spadkodawcy Z. Ż. za jego życia w sprawie KM (...) oraz brak klauzuli wykonalności nadanej w stosunku do spadkobierców przez Sąd tytułowi egzekucyjnemu w postaci nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2008 r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt I Nc 84/07, a jedynie owa klauzula została nadana do spadkodawcy Z. Ż.;

3) art. 788 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i prowadzenie egzekucji przeciwko osobom, wobec których nie została przez Sąd nadana klauzula wykonalności tytułowi wykonawczemu w postaci nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2008 r., sygn. akt I Nc 84/07;

4) art. 803 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i prowadzenie egzekucji w stosunku do osób niewymienionych w tytule wykonawczym tj. spadkobierców, wobec których nie została nadana klauzula wykonalności;

5) art. 825 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nieumorzenie postępowania egzekucyjnego w stosunku do spadkobierców zmarłego Z. Ż. w sytuacji, gdy egzekucja została wszczęta i prowadzona jest w stosunku do osoby tj. spadkobierczyni I. G., która według klauzuli wykonalności nie jest dłużnikiem, która to sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji, gdyż prowadzone postępowanie egzekucyjne pozostaje w sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego tj. nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2008 r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt I Nc 84/07

6) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na dokonaniu oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, a nie wszechstronny, z pominięciem zasady swobodnej oceny dowodów, zasad logiki i doświadczenia życiowego, co doprowadziło do poczynienia przez Sąd ustaleń faktycznych sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym

7) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nieprzeprowadzenie dowodu z akt sprawy o ubezwłasnowolnienie, sygn. akt I Ns 171/08.

Wobec powyższego skarżąca wniosła o:

a) umorzenie w stosunku do I. G. postępowania egzekucyjnego z wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności z zasiłku chorobowego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie J. W. o sygn. akt KM(...)

ewentualnie:

b) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,

c) a także o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów akt sprawy o ubezwłasnowolnienie dłużnika Z. Ż., sygn. akt I Ns 171/08, a w szczególności: zaświadczenia o stanie zdrowia spadkodawcy - k. 21, opinii psychiatryczno-psychologicznej - k. 67- 69, protokołów zeznań świadków - k. 38, 80, 88, 101, postanowienia o ustanowieniu doradcy

tymczasowego - k. 39, postanowienia o ubezwłasnowolnieniu - k. 102, na okoliczność braku zdolności sądowej spadkodawcy w chwili wszczęcia egzekucji w sprawie KM (...)w dniu 17 listopada 2008 r., która to dotknięta jest nieważnością.

Po pierwsze żaląca podniosła, iż Sąd całkowicie bezpodstawnie przyjął, iż osoba ubezwłasnowolniona całkowicie posiada zdolność sądową, wobec której może toczyć się postępowanie egzekucyjne. Zgodnie z art. 379 pkt 2 k.p.c., jeżeli strona nie ma zdolności sądowej lub procesowej mamy do czynienia z nieważnością postępowania z mocy prawa. Tym samym uznać należy, iż egzekucja prowadzona wobec Z. Ż.i bezpośrednio skierowana do niego, który to wówczas posiadał ograniczoną zdolność do czynności prawnych, z uwagi na ustanowienie doradcy tymczasowego oraz zamieszkiwał w ośrodku opieki w miejscowości (...)Gmina C., dotknięta była sankcją nieważności, skutkującą koniecznością umorzenia postępowania w sprawie KM (...)urzędu na podstawie art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c., czego dowodem jest zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z 17 listopada 2008 r. skierowane bezpośrednio do spadkodawcy, a nie do rąk doradcy tymczasowego, który zamieszkiwał na ul. (...)w S., a nie na ul. (...). Tym samym postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...)które zostało wprowadzone za życia spadkodawcy Z. Ż., obarczone jest sankcją nieważności, z uwagi na brak zdolności do czynności prawnych, a w konsekwencji brak zdolności sądowej spadkodawcy, wobec którego toczyło się niniejsze postępowanie, który to brak jednocześnie na podstawie art. 70 k.p.c., nie został usunięty, co zatem wywołuje niemożność prowadzenia także egzekucji przeciwko spadkobiercom, wobec których nie została nadana przez Sąd klauzula wykonalności po śmierci dłużnika. Organ egzekucyjny prowadząc zatem egzekucję przeciwko osobom, wobec których nie została przez Sąd nadana klauzula wykonalności tytułowi wykonawczemu w postaci nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2008 r. naruszył dyspozycję art. 788 § 1 k.p.c. oraz art. 803 k.p.c. Organ egzekucyjny winien zatem na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. umorzyć postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko spadkobiercom, którzy według klauzuli wykonalności nie są dłużnikami oraz sprzeciwili się prowadzeniu egzekucji, gdyż prowadzone postępowanie egzekucyjne w sprawie (...)pozostaje w sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi Z. Ż.w sprawie Km (...)zostało wszczęte na wniosek z dnia 28 października 2008 r., na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2008 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 12 maja 2008 r.

Wniosek wierzyciela o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wpłynął do komornika 7 listopada 2008r. Ten akt jeszcze nie powodował wszczęcia egzekucji. Egzekucję bowiem wszczyna Komornik po weryfikacji samego wniosku wierzyciela, tytułu wykonawczego. Na podstawie akt postępowania egzekucyjnego można stwierdzić, że czynności egzekucyjne Komornik podjął dnia 13 listopada 2008r., wzywając wierzyciela do uiszczenia zaliczki na wydatki. Egzekucja zatem decyzją komornika została wszczęta dnia 13 listopada 2008r. W chwili wszczęcia egzekucji dłużnik Z. Ż. żył. Niewątpliwie tym czasie miał ustanowionego doradcę tymczasowego celem reprezentowania go m.in. przed komornikiem dla ochrony jego praw i mienia. Zaznaczyć w tym miejscu wypada, iż zgodnie z art. 549 § 1 k.p.c., osoba, dla której ustanowiono doradcę tymczasowego, ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych na równi z osobą ubezwłasnowolnioną częściowo. Doręczenia zatem, zawiadomienia o podejmowanych czynnościach egzekucyjnych Komornik powinien wysyłać doradcy tymczasowemu. Jest to oczywiście naruszenie praw dłużnika, nawet prowadzące do nieważności postępowania. Uchybienie to jednak nie likwiduje skutku wszczęcia egzekucji przez organ egzekucyjny. Egzekucja jest wszczęta, dłużnik zaś zmarł po wszczęciu egzekucji dnia 30 stycznia 2009r. Postanowieniem z dnia 16 lutego 2009 r. komornik sądowy zawiesił postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 819 § 1 k.p.c. Komornik, co wynika z powyższego wywodu zastosował właściwą podstawę prawną, zatem zarzut naruszenia tego przepisu jest chybiony.

Postanowieniem z dnia 11 października 2010 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie stwierdził, że spadek po zmarłym Z. Ż. nabyły córki A. C., E. Ż., I. G., M. Ż. oraz syn Z. Ż. – w udziałach po 1/5 części.

Na wniosek wierzyciela z dnia 16 maja 2011 r., komornik sądowy postanowieniem z dnia 20 maja 2011 r. podjął postępowanie z udziałem spadkobierców zmarłego tj. wskazanych wyżej osób.

Zgodnie z art. 819 § 1 k.p.c., organ egzekucyjny zawiesza postępowanie z urzędu również w razie śmierci wierzyciela lub dłużnika. Postępowanie podejmuje się z udziałem spadkobierców zmarłego. Przepis ten nie obejmuje przypadku, gdy śmierć wierzyciela lub dłużnika nastąpiła przed wszczęciem tego postępowania. W takim wypadku wszczęcie egzekucji możliwe jest bowiem dopiero po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko spadkobiercy dłużnika, co może nastąpić na podstawie art. 788 k.p.c. Natomiast w razie śmierci dłużnika po wszczęciu egzekucji ustawa nie wymaga nadania klauzuli wykonalności przeciwko spadkobiercy dłużnika, ale zgodnie z dyspozycją art. 819 § 1 zawieszono postępowanie organ egzekucyjny podjął z udziałem spadkobiercy dłużnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 1975, I CZ 98/75, OSNC 1976, nr 6, poz. 142). Nie doszło zatem do naruszenia przez Sąd art. 788 k.p.c.

Dłużnik w chwili wszczęcia egzekucji miał zdolność sądową, taką zdolność ma każda osoba fizyczna (art. 64 § 1 k.p.c.) nawet ubezwłasnowolniona. Dłużnik nie miał zdolności procesowej i zgodnie z art. 66 k.p.c. musiał działać przez swego doradcę tymczasowego. Pominięcie doradcy przy doręczeniach skutkowało nieważnością postępowania. Egzekucja została jednak wszczęta za życia dłużnika dlatego jego spadkobiercy na mocy art. 819 § 1 k.p.c. biorą udział w postępowaniu egzekucyjnym bez potrzeby zaopatrywania tytułu wykonawczego w klauzulę wykonalności przeciwko spadkobiercom.

W realiach niniejszej sprawy nie miał także zastosowania art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c., albowiem – co już zostało podniesione – dłużnik w toku postępowania egzekucyjnego posiadał zdolność sądową, mają ją również jego spadkobiercy, przeciwko którym aktualnie toczy się egzekucja, brak jest zatem podstaw do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Z akt sprawy egzekucyjnej nie wynika również, aby wierzyciel wystąpił z żądaniem umorzenia niniejszego postępowania, brak jest zatem podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c., a Sąd nie naruszył powołanych przepisów.

Wyjaśnienia wymaga czy egzekucja nie uległa umorzeniu z mocy samego prawa. Postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego Komornik wydał dnia 16 lutego 2009r. Przyczyną zawieszenia była śmierć dłużnika. Jest to przeszkoda nieusuwalna. Postępowanie w takiej sytuacji podjąć można z udziałem następców prawnych. Ustalenie tych następców nastąpiło postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 11 października 2010r., które uprawomocniło się dnia 3 listopada 2010r. Od tej daty w ciągu roku wierzyciel powinien złożyć wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania. Wniosek złożył do protokołu w Kancelarii (...) dnia 16 maja 2011r. przed upływem rocznego terminu.

Sąd Okręgowy nie znalazł zatem podstaw do zmiany czy też uchylenia zaskarżonego postanowienia i w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSO Sławomir Krajewski SSO Dorota Gamrat- Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

a. (...),

b. (...)

c. (...)

d. (...),

e. (...)

f. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)